

Gjensidig testament

Det er ganske vanlig at ektefeller, særlig når de ikke har livsarvinger, oppretter *gjensidig testament* og bestemmer der at den av dem som lever lengst, skal være *enearving* etter den som dør først. Har et slikt testament også klare bestemmelser om hvordan boet skal deles når begge er døde, er det oftest bindende for deg som gjenlevende ektefelle hvis det dreier seg om testamentsbestemmelser til fordel for andre enn dine [egne slektsarvinger](#). Er det ingen klare bestemmelser i testamentet om hvem som skal arve når den lengstlevende av ektefellene dør, skal boet vanligvis deles mellom de to ektefellenes slekter, hvis ikke du, som gjenlevende, i et nytt testament bestemmer noe annet, eller du har inngått nytt ekteskap.

Det er arveloven § 67 som bestemmer at gjensidige testamenter vanligvis skal forstås på denne måten. Loven sier også at dette bare gjelder når det ikke er grunn til å tro at ektefellene har ment noe annet. Hvis du ikke vil benytte deg av testamentet, blir det bare gjeldende for den delen av den avdøde ektefelles dødsbo som ikke du kan kreve etter loven.

Dersom din ektefelle hadde livsarvinger, gjelder et testament til fordel for deg bare den delen som avdødes livsarvinger ikke skal ha som pliktdelsarv.